

ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਤੇ ਪਰਵਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਜਸਵਿੰਦਰ ਸੰਧੂ, ਬਰੈਂਪਟਨ (ਕਨੇਡਾ)

jaswindersandhu@rogers.com, jassi@hotmail.com

ਹਰ ਕੋਈ ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਮਨੁੱਖ ਕਦੋਂ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਮ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਧਾਰਮਿਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਲਪਿਤ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਵਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਮ ਧਾਰਮਿਕ ਫਲਸਫਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਦਿੱਖ ਸ਼ਕਤੀ 'ਰੱਬ' ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੇ ਜੱਗ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਕੋਈ ਅੱਲਾ, ਕੋਈ ਗੌਡ, ਕੋਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਕਿਤਾਬਾਂ 'ਚ ਇਸ 'ਰੱਬ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ 'ਚ ਇਹ ਇੱਕ ਅਦਿੱਖ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚ ਹੈ (ਸਦੀਵੀ ਹੋਂਦ ਵਾਲਾ), ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਿਡਰ, ਬਿਨਾਂ ਵੈਰ-ਵਿਰੋਧ, ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਹੀ ਉਪਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ (ਸਨਾਤਨ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁੱਝ ਇੱਦਾਂ ਦੀ ਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ ਤੇ ਅਦਵੈਤ ਫਲਸਫਾ ਤਾਂ ਇੰਨ੍ਹ-ਬਿੰਨ੍ਹ ਇਹੀ ਕੁੱਝ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਵਾਲਾ ਨੁਕਤਾ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਧਾਰਮਿਕ ਫਲਸਫਿਆਂ ਦੇ ਇਹ ਕੁੱਝ ਨਮੂਨੇ ਹਨ, ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਬੱਸ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾ ਕੇ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਿੱਖ ਸ਼ਕਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਲ ਸਰੂਪ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਧਰਮ-ਵਪਾਰ ਦਾ ਧੰਦਾ ਜ਼ੋਰਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਵਾਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਹੁਤ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਮ ਪੰਜਾਬੀ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਾਇੰਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂੰ ਹੋਣਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਣ ਦਾ ਹੋਣ ਬਰਾਬਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਰਤਾਂ 'ਚ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਾਵਲਾਂ ਬਗੈਰਾ 'ਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਈ ਵਾਰ ਵਰਤਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਜੇ ਠੀਕ ਪਤਾ ਹੋਊ ਤਾਹੀਂ ਉਹ ਠੀਕ ਲਿਖ ਸਕਣਗੇ। ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਅਤਿਅੰਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਸਫਰ ਦੀ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਭਾਸ਼ਾ ਦਰਖਤ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਸਮਝ ਸਕਣ ਅਤੇ ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਿਓਂ ਸਿਰਜ ਵੀ ਸਕਣ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਕਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਸਾਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਹਾਮੀ ਭਰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੂਜੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਖੋਜ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਵੀ ਕਾਬਲ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਮਾਤ-ਭਾਸ਼ਾ 'ਚ ਮਿਲਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝਣੀ ਵੀ ਸੌਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਧਿਅਮ 'ਚ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਸਕੂਲ, ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਤੇਜ਼-ਤਰਾਰ ਦੁਨੀਆ 'ਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਸਿਰੇ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਜੇ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਅਕਸ ਵੀ ਚੰਗਾ ਬਣੇਗਾ ਤੇ ਰਹੁੰਗਾ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖ ਕੇ ਮੈਂ ਇਹ ਪਰਚਾ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਮੇਰੀ ਮੁਢਲੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਮੰਨ ਕੇ ਬਾਕੀ ਮਾਹਰ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲਣਗੇ। ਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਮੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਮਾਹਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਫ਼ਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਠੀਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤ ਮੁਤਾਬਿਕ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਰਹਾਂਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਦੋਂ ਤੇ ਕਿੱਥੇ ਹੋਇਆ ਬਾਰੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਆਦਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅਫਰੀਕਾ 'ਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਤਕਰੀਬਨ ਸਭ ਸਾਇੰਸਦਾਨਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਦੋਂ ਬਾਰੇ ਅਜੇ ਕੁੱਝ ਵੱਖਰੇ ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਖਰੇਵਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਲਗਾਤਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਮਸਲੇ ਵੀ ਨਜਿੱਠ ਲਏ ਜਾਣਗੇ।

ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਣਮਾਹਣੀਆਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਮ-ਵਿਕਾਸ ਵਿਧੀ ਦੇ 'ਕੁਦਰਤੀ ਚੋਣ' ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਚਾਰਲਜ਼ ਡਾਰਵਿਨ ਨੇ 1871 'ਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਓਦੋਂ ਅਜੇ ਫੌਸਿਲਾਂ ਤੇ ਜੀਨਾਂ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉੱਘ-ਸੁੱਘ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਡਾਰਵਿਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦੀ ਦਾਦ ਦੇਣੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਐਂਬਰੀਓ (ਭਰੂਣ) ਦੀ ਬਣਤਰ ਦੀ ਕੁੱਤੇ ਤੇ ਹੋਰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਭਰੂਣ-ਬਣਤਰ ਨਾਲ ਮਿਲਣ, ਖੋਪਰੀ ਦੀ ਬਣਤਰ, ਲੱਤਾਂ-ਬਾਹਾਂ ਤੇ ਸਾਰੇ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਬਣਤਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਬਾਕੀ ਬਣਧਾਰੀ ਜਾਨਵਰ (ਬਾਂਦਰ, ਚਿੰਪੈਂਜੀਆਂ

ਸਣੇ) ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਨ। ਜਾਣੀ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਪਿਛੋਕੜ ਹੈ ਜਾਂ ਕਹਿ ਲਓ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪੁਰਖੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਨ। ਡਾਰਵਿਨ ਦੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਾਂ ਸੀ, *ਆਦਮੀ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ (ਡਿਸੈਂਟ ਆਫ ਮੈਨ)*। ਡਾਰਵਿਨ (1871, ਜਨਰਲ ਸਮਰੀ ਐਂਡ ਕਨਕਲੂਜ਼ਨ) ਮੁਤਾਬਿਕ “ਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂਗਲੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਬਾਕੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ।” ਉਸ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇੰਨਾ ਕੁ ਕੁੱਝ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਓਦੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤ ਕਾਫੀ ਸਨ। ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਵੀ ਹਨ।

ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਵਿਕਾਸ

ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਅਰਬ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਧਰਤੀ ਕੁੱਲ ਸਾਡੇ ਚਾਰ ਅਰਬ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਰਬ ਸਾਲ 'ਚ ਇਹ ਇੰਨੀ ਕੁ ਠੰਢੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੋਂਦ 'ਚ ਆ ਸਕੇ। ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਨਸ (*ਹੋਮੋ*) ਦਾ ਪੂਰਵਜ *ਅਸਟਰੇਲੋਪਿਥੈਕਸ* ਨਾਲੋਂ ਵਖਰੇਵਾਂ 23-24 ਲੱਖ (2.3 -2.4 ਮਿਲੀਅਨ) ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਚਿੰਪੈਂਜੀ-ਵਣਮਾਹਣੂਆਂ ਨਾਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਡਾਰੂ 50-70 ਲੱਖ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵੱਖ ਹੋਏ ਸਨ। *ਹੋਮੋ ਜੀਨਸ* ਦੀਆਂ ਕਈ ਜਾਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਹੋਮੋ ਇਰੈਕਟਸ*, *ਹੋ. ਨਿਐਂਡਰਥਲੈਂਸਿਸ*, *ਹੋ. ਹੈਬਿਲਿਸ*, ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਜੀਨਸ ਦੀ ਸਿਰਫ ਸਾਡੀ ਸਪੀਸੀ *ਹੋਮੋ ਸੇਪੀਅਨਜ਼* ਹੀ ਇਸ ਵਕਤ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਾਇੰਸ ਵਾਲਾ ਨਾਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। *ਹੋਮੋ* ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਨਸਾਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਲਾਤੀਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇ *ਸੇਪੀਅਨਜ਼* ਤੋਂ ਭਾਵ ਬਣਦਾ ਹੈ ਸਿਆਣਾ ਜਾਣੀ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਸਿਆਣਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ *ਹੋਮੋ ਇਰੈਕਟਸ* ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿੱਧਾ-ਮਨੁੱਖ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਤੀ ਪਹਿਲੀ ਸੀ ਜੋ ਸਿੱਧੀ ਜਾਣੀ ਕਿ ਦੋ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਤੁਰਨ ਲੱਗੀ ਸੀ।

ਡਾਇਨੋਸੌਰਾਂ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਕਹਿ ਲਓ ਕਿ 14.5 ਕਰੋੜ ਤੋਂ 6.5 ਕਰੋੜ (145 - 65 ਮਿਲੀਅਨ) ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਧਾਰੀ ਜਾਨਵਰਾਂ (ਮੈਮਲਜ਼) ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ (ਵਿਬਲ ਤੇ ਸਾਬੀ, 2007)। ਡਾਇਨੋਸੌਰਾਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਤਕੜਾ ਸਬੂਤ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਉਲਕਾਪਾਤੀ ਪੱਥਰ ਦਾ ਧਰਤੀ ਤੇ ਗਿਰਨਾ (ਮੈੱਕਸੀਕੋ ਖਾੜੀ ਖੇਤਰ 'ਚ) ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਧੂੜ ਨਾਲ ਢਕੇ ਰਹਿਣਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦਿਓ ਕੱਦੇ ਡਾਇਨੋਸੌਰਾਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਮੁਕਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰੇ ਡਾਇਨੋਸੌਰ ਸਦਾ ਲਈ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ। ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ ਬਣਧਾਰੀ ਜਾਨਵਰ ਡਾਇਨੋਸੌਰਾਂ ਦੇ ਆਂਡੇ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਡਾਇਨੋਸੌਰਾਂ ਦੇ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਖਾਤਮੇ 'ਚ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ 30 ਮਿਲੀਅਨ (3 ਕਰੋੜ) ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਣਧਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਪਰਾਈਮੇਟਾਂ (ਮਨੁੱਖ, ਬਾਂਦਰਾਂ, ਚਿੰਪੈਂਜੀ ਤੇ ਬੈਬੂਨਾਂ ਵਾਲਾ ਗਰੁੱਪ) ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ।

ਕੋਈ 3.3 ਕਰੋੜ (33 ਮਿਲੀਅਨ) ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਂਦਰਾਂ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਹੋਈ। ਕੁੱਝ ਸਮਾਂ ਬਾਅਦ 2.3 ਕਰੋੜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਫਿਰ ਪੂਛ ਰਹਿਤ ਬਾਂਦਰ ਜਾਂ ਕਹਿ ਲਓ ਕਿ ਏਪ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਜੋ ਕਦੇ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹਰਲੇ ਅੰਗਾਂ ਜਾਂ ਬਾਹਾਂ-ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਖੁਰਾਕ ਆਦਿ ਕੱਠੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਤੇ ਖਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਇਸ ਤਰਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਵਾਲੇ ਜੀਵ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਪੁਰਖੇ ਬਣੇ। ਛੋਟੀਆਂ ਮੋਟੀਆਂ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਗਿਆਨੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅਫਰੀਕਾ 'ਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਕੇ ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆਂ 'ਚ ਪਸਾਰੇ ਨੂੰ ਠੀਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲੇਖ ਦੇ ਅਖੀਰ 'ਚ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਾਲੇ ਲੇਖ ਪੜ੍ਹ ਲੈਣਾ।

ਦਿਸਦੇ ਵਖਰੇਵੇਂ

ਅਫਰੀਕਣ ਕਾਲੇ ਲੋਕ, ਯੂਰਪੀਅਨ ਗੋਰੇ, ਚੀਨੀ ਜਾਂ ਮੌਂਗੋਲ ਕਿਸਮ, ਭਾਰਤੀ ਉੱਪਮਹਾਂਦੀਪ ਵਾਲੇ ਮਧਰੰਗੇ ਲੋਕ, ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਣ ਜਾਂ ਅਸਟਰੇਲੀਅਨ ਆਦਿਵਾਸੀ ਦੇਖਿਆਂ ਪਛਾਣ 'ਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ, ਵਿਆਹ ਰਚਾਉਂਦੇ ਤੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ/ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ ਜੁਲੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਵੀ ਹੋਂਦ 'ਚ ਆਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਸਾਡੇ ਛੇ ਅਰਬ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੰਗ ਤੇ ਪਛਾਣ ਚਿੰਨਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇੱਕ ਲਾਈਨ 'ਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਲਾਗਤਾਰਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਫਰਕਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਵੀ ਹਨ ਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਾਲੇ ਵੀ, ਪਰ ਸਪੀਸੀ ਜਾਂ ਜਾਤੀ ਸਭ ਦੀ ਇੱਕੋ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ: *ਹੋਮੋ ਸੇਪੀਅਨਜ਼ ਸੇਪੀਅਨਜ਼*।

ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਜੀਨ A326G (rs642742) 'ਚ ਆਏ ਬਦਲਾਅ ਕਾਰਨ ਸਾਡੀ ਚਮੜੀ ਦਾ ਰੰਗ ਵੱਖਰਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਚਮੜੀ ਦਾ ਰੰਗ ਕਈ ਜੀਨਾਂ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕੱਲਾ ਹੀ ਜੀਨ 15-20% ਰੰਗ ਦੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ

ਜੀਨ 80% ਯੂਰਪੀਅਨ ਤੇ ਏਸ਼ੀਅਨ ਜਨਤਾ 'ਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ 10% ਲੋਕਾਂ 'ਚ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜੀਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਅਫਰੀਕਾ ਮਹਾਂਦੀਪ ਦੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ 'ਚ ਨਹੀਂ ਜੀ ਸਕੇ। ਇਹ ਹਲਕੇ ਰੰਗ ਦੀ ਚਮੜੀ ਧੁੱਪ 'ਚ ਵਿਟਾਮਿਨ ਡੀ ਤਾਂ ਝੱਟ ਬਣਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧੁੱਪ 'ਚ ਫੋਲਿਕ ਐਸਿਡ (ਵਿਟਾਮਿਨ ਬੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ) ਇਸ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੋਰਿਆਂ ਨੂੰ ਧੁੱਪ ਕਾਰਨ ਚਮੜੀ ਸੜਨ ਦਾ ਸੰਤਾਪ ਵੀ ਹੰਢਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਦੋਂ ਸਾਇੰਸ ਚਮੜੀ-ਕੈਂਸਰ ਆਦਿ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੋਊ ਤੇ ਅਫਰੀਕਣ ਗੋਰੇ ਲੋਕਾਂ ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਅੱਜ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ 'ਚ ਲੋਕ ਮਰ-ਮੁੱਕ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ 'ਚ ਫਿੱਟ ਸਨ ਉਹੀ ਬਚਦੇ ਸਨ।

ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦੀ ਚਮੜੀ ਦਾ ਅਫਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ 'ਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਬੱਬ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਊ, ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਘਣੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਲੀ ਚਮੜੀ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸ਼ਿਕਾਰ 'ਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣਗੇ ਤੇ ਗੋਰੇ ਘੱਟ ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਜਲਦੀ ਭਾਂਪ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਰੋਟੀ ਨਹੀਂ ਜੋੜ ਸਕੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰੋਂ ਨਿੱਕਲਣਾ ਤਹਿ ਹੀ ਹੈ। ਬੱਸ ਕੁੱਝ ਇੰਦਾਂ ਹੀ ਗੋਰੇ ਅਫਰੀਕਾ 'ਚ ਖਤਮ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਟੋਲੀਆਂ 'ਚ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਗਏ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਇਹ ਹਾਲਤਾਂ ਉਲਟ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਅਫਰੀਕਾ ਵਾਲੀ ਧੁੱਪ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਠੰਢ ਦਾ ਮੌਸਮ ਵੀ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਲੋਕ ਠੰਢ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਗੁਫਾਵਾਂ 'ਚ ਵੀ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਇਸ ਸਭ ਕਾਸੇ ਨੇ ਕਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵਿਟਾਮਿਨ ਡੀ ਦੀ ਘਾਟ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਗੋਰਿਆਂ ਦੀ ਚਮੜੀ ਬੋੜੀ ਦੇਰ 'ਚ ਹੀ ਇਹ ਘਾਟ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਉੱਤਰੀ ਹਾਲਤਾਂ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਬਰਫਾਂ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ 'ਚ ਗੋਰਿਆਂ ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਢੁਕਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਰਫ਼ ਨਾਲ ਢਕੇ ਵਿਰਲੇ ਜੰਗਲਾਂ 'ਚ ਗੋਰੇ ਰੰਗ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਕਾਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਦਿਸਣੇ ਔਖੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਸ਼ਿਕਾਰ (ਹਿਰਨ ਤੇ ਮੈਮਬ ਬਗੈਰਾ) ਨੂੰ ਕਾਲੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਤਾਂ ਚਿੱਟੀ ਬਰਫ਼ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ 'ਚ ਸਾਫ਼ ਦਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਗੋਰੇ ਨਹੀਂ। ਕਾਲੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਤਾਂ ਵਿਟਾਮਿਨ ਡੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ (ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਹਾਲਤ 'ਚ) ਤੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਝੱਟ ਦਿਸ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ 'ਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਫਰੀਕਾ ਕਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਤੇ ਯੂਰੇਸ਼ੀਆ ਗੋਰਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ।

ਮਨੁੱਖੀ ਚਮੜੀ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ ਗੂੜ੍ਹਾਪਣ/ਗੋਰਾਪਣ ਮਿਣਨ ਦਾ ਯੰਤਰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਮਿਣ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੂਰਪੀਅਨਾਂ ਗੋਰਿਆਂ ਦੀ ਚਮੜੀ ਦਾ ਚਮਕਣ-ਅੰਕ 62-69 ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਗੋਲ ਜਾਂ ਪੂਰਬੀ ਏਸ਼ੀਅਨਾਂ ਦੀ ਚਮੜੀ ਦਾ ਚਮਕਣ-ਅੰਕ 50-59 ਹੈ। ਅਫਰੀਕਣ ਲੋਕ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਚਮਕਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਮਕਣ-ਅੰਕ 19 ਤੋਂ 46 ਤੱਕ ਮਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੋਰਿਆਂ 'ਚੋਂ ਕੁੱਝ ਅਫਰੀਕਾ ਛੱਡ ਕੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਯੂਰਪ ਜਾਂ ਏਸ਼ੀਆ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਗਏ ਤਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਉੱਤਰੀ ਤੇ ਪੱਛਮੀ ਏਸ਼ੀਆ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਖੇਤਰਾਂ 'ਚ ਇਸ ਜੀਨ ਵਾਲੇ (ਗੋਰੇ) ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਸਗੋਂ ਕਾਲੀ ਚਮੜੀ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ 'ਚ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਆਈਆਂ ਜੋ ਆਪਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਜਿਹੜੇ ਟੋਲੇ ਭਾਰਤੀ ਉੱਪ-ਮਹਾਂਦੀਪ ਪਹੁੰਚੇ ਉਹ ਦੋਨੋਂ ਤਰਾਂ ਦੇ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਦਰਾਵਿੜ ਲੋਕ ਅੱਜ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹਨ। ਮਹਾਤਮਾ ਬੁੱਧ ਦੀ ਸ਼ਕਲ (ਉਸ ਦੇ ਬੁੱਤਾਂ 'ਚ) ਅਸੀਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਬਦਲ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਵਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹੋ ਅਫਰੀਕਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਤਮਾ ਬੁੱਧ ਵੀ ਕਾਲਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ 'ਚ ਹਾਲਤਾਂ ਅਫਰੀਕਾ ਤੇ ਯੂਰਪ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਹੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਦੋਨੋਂ ਤਰਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਇੰਡੋਨੇਸ਼ੀਅਨ, ਗਿਨੀਅਨ, ਅਸਟਰੇਲੀਅਨ ਤੇ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਦੇ ਆਦਿਵਾਸੀ ਮੇਰੀ ਇਸ ਰਾਇ ਦੀ ਹਾਮੀ ਭਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਭਾਰਤੀ ਉੱਪ-ਮਹਾਂਦੀਪ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਡਾਰਵਿਨ (1871) ਦੀ ਕਾਮੁਕ (ਸੈਕਸੁਅਲ) ਚੋਣ ਦੇ ਖਿਆਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿਸ ਮੁਤਾਬਿਕ ਉਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਨਸਾਨੀ ਕਿਸਮਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਰੰਗ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਵੱਖਰੀ ਵੱਖਰੀ ਤਰਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਅਫਰੀਕਾ ਤੇ ਯੂਰਪ 'ਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ। ਜੇ ਇਉਂ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਗੋਰੇ ਤੇ ਕਾਲੇ ਦੋਨੋਂ ਤਰਾਂ ਦੇ ਆਦਿਵਾਸੀ ਸਭ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਮਿਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਸਚਾਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਡਾਰਵਿਨ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਫਰੀਕਾ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ

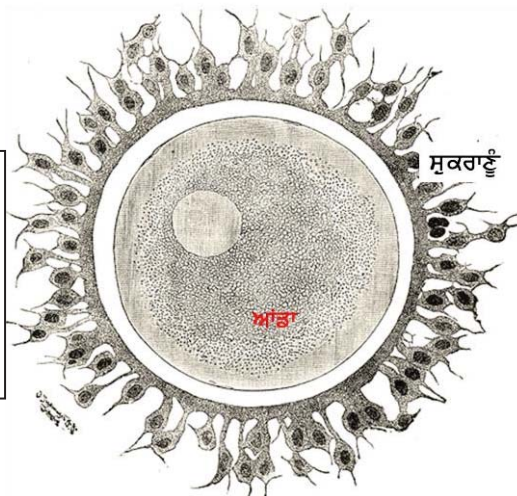
ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਕੁੱਝ ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਕਿ ਅਜੋਕਾ ਮਨੁੱਖ ਅਫਰੀਕਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜੋਕਾ ਮਨੁੱਖ (*ਹੋਮੋ ਸੇਪੀਅਨਜ਼ ਸੇਪੀਅਨਜ਼*) ਅਫਰੀਕਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਆਏ ਹੋਏ ਸਿੰਧੇ-ਇਨਸਾਨ (*ਹੋਮੋ ਇਰੈਕਟਸ*) ਤੇ ਨਿਐਂਡਰਥਲੀ ਇਨਸਾਨ (*ਹੋਮੋ ਨਿਐਂਡਰਥਲੈਂਸਿਸ*) ਦੀਆਂ ਆਪਸੀ ਮਿਲਣੀਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਉਪਜ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਨਕਾਰਦੀ ਹੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਨਸਾਨ ਆਪਣੇ ਜੀਨਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ 99.9% ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ 0.1% ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦਿਸਦੇ ਫਰਕਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਚਮੜੀ ਦੇ ਰੰਗ, ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਰੰਗ, ਬਿਮਾਰੀ ਲੱਗਣ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਖਤਰੇ ਆਦਿ ਸਭ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਫਰਕ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹਨ। ਵੈਸੇ ਸਾਡੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵੀ ਆਪਣਾ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ ਜੀਨਾਂ ਦੇ ਅਸਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕਦੇ ਕਦੇ ਸਾਡੇ ਜੀਨਾਂ 'ਚ ਬਦਲਾਅ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇਹ ਬਦਲਾਅ ਘਾਤਕ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਹ ਇਨਸਾਨ ਜਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਤੇ ਉਸ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਮੌਤ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਬਦਲਾਅ ਘਾਤਕ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਬਦਲਾਅ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚਮੜੀ ਦੇ ਰੰਗ ਵਾਲੇ ਜੀਨ A326G ਦਾ ਬਦਲਾਅ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾਅ ਸੀ ਜੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ 'ਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਨੂੰ M168 ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਰੋਸ਼ੀਅਨਾਂ 'ਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਾਲਾ ਜੀਨ ਜੋ ਮੱਧ-ਪੂਰਬ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਏਸ਼ੀਆ 'ਚ ਉੱਭਰਿਆ, ਉਹ ਹੈ M9 ਤੇ ਫਿਰ ਅਮਰੀਕਣ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ 'ਚ ਮਿਲਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਦਲਾਅ ਵੀ ਹੈ ਜੋ M3 ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। M9 ਵਾਲੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ M3 ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਵੀ ਹੈ, ਪਰ M168 ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ M3 ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਬਾਕੀ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹੀ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ M168 ਵਾਲੀ ਮੁਢਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਰੋਸ਼ੀਅਨ M9 ਵਾਲੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਤੇ ਅਮਰੀਕਣ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਵਾਲੀ M3 ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਪਥਰਾਟਾਂ ਜਾਂ ਫੋਸਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਓਰਾ ਵੀ ਇਹੀ ਕੁੱਝ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਲ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਫਰੀਕਾ 'ਚ ਇਹ ਬਦਲਾਅ ਜਾਂ ਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਘਾਤਕ ਸੀ, ਪਰ ਯੂਰਪ ਤੇ ਉੱਤਰੀ ਏਸ਼ੀਆ 'ਚ ਸਗੋਂ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਸੀ। ਉਸ ਮੌਸਮ ਲਈ ਉਲਟਾ ਅਫਰੀਕਾ ਵਾਲਾ ਜੀਨ ਘਾਤਕ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜੋ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਮਲੇਰੀਆ ਭਰਪੂਰ ਇਲਾਕੇ 'ਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ, ਉਹ ਹੈ ਦਾਤੀ-ਨੁੰਮਾ ਲਹੂ-ਕਮੀ (ਸਿੱਕਲ ਸੈੱਲ ਅਨੀਮੀਆ)। ਇਸ ਕਾਰਨ ਖੂਨ ਵਿਚਲੇ ਲਾਲ ਸੈੱਲ ਗੋਲ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਦਾਤੀ-ਨੁੰਮਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਠੀਕ ਹਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਸੈੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਲੇਰੀਏ ਦੇ ਪਰਜੀਵੀ ਕਿਟਾਣੂ ਜਿਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਇਹ ਹਾਲਤ ਮਲੇਰੀਏ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਲੇਰੀਏ ਤੋਂ ਬਚੇ ਇਹ ਮਰਦ 42 ਤੇ ਔਰਤਾਂ 48 ਕੁ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੀ ਜੀ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ 'ਚ ਲਹੂ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਾਰਨ ਹੀ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਜਿਹੇ ਜੀਨ ਬਦਲਾਵਾਂ ਦੀ ਰਫਤਾਰ ਇੱਕੋ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਣੀ ਕਿ ਜੀਨਾਂ 'ਚ ਬਦਲਾਅ ਜਾਂ ਮਿਊਟੇਸ਼ਨਾਂ ਉਸੇ ਹੀ ਚਾਲ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਿਊਟੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਨ ਲੜੀ ਦੀ ਖੋਜ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਿਊਟੇਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਬਦਲਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚਾਨਣ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਬਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਬਾਦੀਆਂ ਇੱਕੋ ਪੁਰਖਿਆਂ ਤੋਂ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਕਹਿ ਲਓ ਕਿ ਉਹ ਅਬਾਦੀਆਂ ਦੂਜੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਆਪਸ 'ਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹਨ। ਵੈਸੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਜਿਹੇ ਬਦਲਾਅ ਆਮ ਕਰਕੇ ਸੁਕਰਾਣੂ (ਸਪਰਮ) ਤੇ ਆਂਡਾ ਬਣਨ ਵੇਲੇ ਤੇ ਫਿਰ ਬੱਚਾ ਬਣਨ ਵੇਲੇ ਕਰੋਮੋਸੋਮਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਸਿਰਜਣਾ 'ਚ ਲੁਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਸੈੱਲਾਂ 'ਚ ਦੋ ਥਾਵਾਂ

ਮਨੁੱਖੀ ਆਂਡਾ ਤੇ ਸੁਕਰਾਣੂ ਮਿਲਾਪ

ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਆਂਡਾ ਤੇ ਸੁਕਰਾਣੂ ਹਨ। ਆਂਡੇ ਅੰਦਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੁਕਰਾਣੂ ਦਾ ਸਿਰ (ਨਿਊਕਲੀਅਸ) ਹੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਏ ਆਂਡੇ ਦੇ ਪਰੋਟੋਪਲਾਜ਼ਮ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੀਨਾਂ ਸਦਕਾ ਬੱਚੇ 'ਚ ਮਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਰੋਟੋਪਲਾਜ਼ਮ 'ਚ ਮਾਈਟੋਕੋਂਡਰੀਆ ਆਪਣੇ ਜੀਨਾਂ ਸਮੇਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵੱਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਅਜਿਹੀਆਂ ਵੀ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਲੁਕਣ-ਮੀਟੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਦੋ ਥਾਵਾਂ ਹਨ: ਵਾਈ (Y) ਕਰੋਮੋਸੋਮ ਜੋ ਨਿਊਕਲੀਅਸ ਦੇ ਅੰਦਰ

ਤੇ ਮਾਈਟੋਕੋਂਡਰੀਅਲ ਡੀ.ਐੱਨ.ਏ.(DNA) ਜੋ ਨਿਊਕਲੀਅਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਰੋਟੋਪਲਾਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰੋਟੋਪਲਾਜ਼ਮ ਬੱਚੇ ਦੀ ਨੀਂਹ 'ਚ ਸਿਰਫ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਿਓ ਵੱਲੋਂ ਤਾਂ ਨਾਂ-ਮਾਤਰ ਪਰੋਟੋਪਲਾਜ਼ਮ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਕਰਾਣੂ ਦਾ ਸਿਰ ਜੋ ਸਿਰਫ ਨਿਊਕਲੀਅਸ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਂਡੇ 'ਚ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਏ ਪਰੋਟੋਪਲਾਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਮਾਈਟੋਕੋਂਡਰੀਆ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਅਲਹਿਦਾ ਡੀ.ਐੱਨ.ਏ.(DNA) ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੁਕਰਾਣੂ ਦੀ ਪੁੰਛ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਪਰੋਟੋਪਲਾਜ਼ਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਾਹਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਂ ਦਾ ਬੱਚੇ ਲਈ ਕੁੱਲ ਜੀਨਾਂ (ਸਣੇ ਮਾਈਟੋਕੋਂਡਰੀਅਲ ਜੀਨਾਂ ਦੇ) 'ਚ ਅੱਧ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਮੁੰਡੇ 'ਚ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਐਕਸ (X) ਕਰੋਮੋਸੋਮ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਵਾਈ (Y) ਕਰੋਮੋਸੋਮ ਪਿਓ ਵੱਲੋਂ। ਵਾਈ (Y) ਕਰੋਮੋਸੋਮ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਤੇ ਜੀਨ ਵੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਵਾਈ (Y) ਕਰੋਮੋਸੋਮ ਤੇ ਮਾਈਟੋਕੋਂਡਰੀਅਲ ਜੀਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਲ਼ਾਅ ਤੋਂ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਥਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਜੀਨਾਂ 'ਚ ਮਿਊਟੇਸ਼ਨਾਂ ਸਾਡੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ।

ਖੋਜ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਫਰੀਕਣ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਮਾਈਟੋਕੋਂਡਰੀਅਲ ਜੀਨਾਂ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਜੀਨਾਂ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਨਾਲੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਹੈ (ਸ਼ਰੀਵ, 2006)। ਇਹ ਗੱਲ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਫਰੀਕਾ 'ਚ ਲੋਕ ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਦੇਰ ਦੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਫਰੀਕਾ 'ਚੋਂ ਮੁਢਲੇ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦੇ ਫੋਸਿਲਾਂ ਦਾ ਮਿਲਣਾ ਵੀ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਅਫਰੀਕਾ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਦੀ ਹਾਮੀ ਭਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਜੀਨਾਂ ਵਾਲੀ ਖੋਜ ਉਸ ਦੀ ਪਰੋਤ੍ਰੁਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵੀ ਖੋਜੇ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਖੋਜ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁਢਲੇ ਪੜਾਵਾਂ ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਮ ਐਂਥਰੋਪੋਲੋਜੀ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਬਣ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।

ਅਫਰੀਕਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਸਾਰਾ

ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਸੈਨ ਕਬੀਲੇ, ਕੇਂਦਰੀ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਬੋਨੋ ਐ ਕੁੱਝ ਪੂਰਬੀ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਸਾਂਝੀ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਸੈਨ ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਲੇ ਚਟਕਾਰਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਜੁਬਾਨਾਂ ਵੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵੀ ਅਫਰੀਕਾ ਅੰਦਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਫੈਲਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ। ਲੱਖ ਕੁ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ (135000-80000) ਕੁੱਝ ਟੋਲੋ ਪੱਛਮੀ ਏਸ਼ੀਆ (ਲਵਾਂਟ) ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਅਫਰੀਕਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ (ਬਦਲੇ ਜੀਨ) ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਅਫਰੀਕਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲੱਗੇ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਵੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧੀਆ ਹਥਿਆਰ ਤੇ ਕਲਾ ਵੀ ਹੋਂਦ 'ਚ ਆਈ। ਗੁਫਾਵਾਂ ਦੀ ਕਲਾ ਜੋ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਦੌਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ 'ਚ ਗੁਫਾਵਾਂ 'ਚ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿਣ ਹੀ ਠੰਢ ਕਾਰਨ ਲੱਗਿਆ ਹੋਊ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ 'ਚ ਆਪਣੀਆਂ ਗਤੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਫਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਉਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੋਊ। ਕਈ ਸਾਇੰਸਦਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਲਾ ਐਵੇਂ ਵਖਤ ਟਪਾਊ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਤਰਕੀਬ ਸੀ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ। ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਜਾਂ ਕਹਿ ਲਓ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਾ ਸਕੂਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਤਸਵੀਰਾਂ 'ਚ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਖੈਰ ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਭਰਪੂਰ ਵਿਸਥਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਦੁਨੀਆ 'ਚ ਮਨੁੱਖੀ ਪਸਾਰ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਅੱਗੇ ਨਕਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਔਸਤਾਂ ਕਹੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਠੰਢੇ-ਯੁੱਗ ਨੇ ਲਾਲ-ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੁੱਝ ਟੋਲੋ ਮੁਢਲੇ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਕਿਸਤੀਆਂ ਬਗੈਰ ਨਾਲ ਲਾਲ-ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਕਰ ਕੇ ਅੱਜ ਦੀ ਅਰਬ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਯਮਨ ਵਾਲੇ ਕੰਢੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਜੋ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਸਿੰਗ ਦੇ ਕੋਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੀਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਾਰ ਆ ਕੇ ਇਹ ਲੋਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਟੋਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਗਏ। ਇੱਕ ਟੋਲਾ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੱਧ-ਪੂਰਬ 'ਚ ਹੀ ਰਿਹਾ ਤੇ ਦੂਜਾ ਤੱਟ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਖਿਸਕਦਾ ਰਿਹਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਖਿਸਕਾਅ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੋਊ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 45000 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਇੰਡੋਨੇਸ਼ੀਆ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਅਸਟਰੇਲੀਆ 'ਚ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੁੰਗੇ ਝੀਲ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਉਦੋਂ ਦਾ ਦੱਬਿਆ ਇੱਕ ਪਿੰਜਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਪਿੰਜਰ ਤੋਂ ਬੱਲੇ ਮਿੱਟੀ 'ਚੋਂ ਕੁੱਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ ਜੋ 50000 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਣੀ ਕਿ ਆਦਮੀ ਦੇ 50000 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਟਰੇਲੀਆ ਦੇ ਦੱਖਣ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਅਫਰੀਕਾ ਤੋਂ ਅਸਟਰੇਲੀਆ ਤੱਕ ਦੇ 13000 ਕਿ.ਮੀ. ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਆਏ, ਪਰ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਜੀਨਾਂ ਦੇ ਸਦਕਾ ਬਾਖੂਬੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੰਡੇਮਾਨ ਨਿਕੋਬਾਰ, ਮਿਆਂਮਾਰ (ਬਰਮਾ), ਇੰਡੋਨੇਸ਼ੀਆ, ਗਿਨੀ-ਪੈਪੂਆ ਟਾਪੂਆਂ ਅਤੇ ਅਸਟਰੇਲੀਆ ਦੇ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਗਰੁੱਪਾਂ ਦੇ ਮਾਈਟੋਕੋਂਡਰੀਅਲ DNA (mtDNA) ਵਿੱਚ ਇਸ ਯਾਤਰਾ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।

ਏਸ਼ੀਆ ਤੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਵੀ ਓਨੀਆਂ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀਆਂ mtDNA ਤੇ Y-ਕਰੋਮੋਸੋਮ ਵਾਲੀਆਂ ਲੜੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ (ਆਪਣੇ ਸਣੇ) ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਵਾਸ਼ਿਦਿਆਂ ਨਾਲ ਜੜਾਂ ਜੋੜਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਠੰਢੇ ਯੁੱਗ ਨੇ ਕੁੱਝ ਦੇਰ ਹੋਰ ਪਰਵਾਸ ਰੋਕੀ ਰੱਖਿਆ। ਵੈਸੇ ਯੂਰਪ 'ਚ ਅਫਰੀਕਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਨਿਐਂਡਰਥਲੀ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਚਾਲੀ ਕੁ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜੋਕੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਨਿਐਂਡਰਥਲੀਆਂ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਰਾਂਸ 'ਚੋਂ ਮਿਲੇ ਕੁੱਝ ਔਜ਼ਾਰ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਜੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਸ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਆ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਜੋਕਾ ਮਨੁੱਖ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ 'ਚ ਫੈਲ ਗਿਆ ਤੇ ਨਿਐਂਡਰਥਲੀ ਟੋਲਿਆਂ 'ਚ ਵੰਡੇ ਕੁੱਝ ਇਲਾਕਿਆਂ 'ਚ ਹੀ ਬਚੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਔਲਾਦ ਦੀ ਭਿਣਕ ਨਾ ਨਿਐਂਡਰਥਲੀਆਂ ਦੇ mtDNA ਤੋਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜੋਕੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ DNA ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

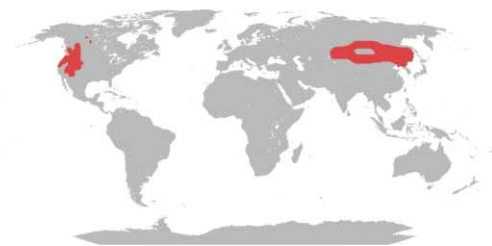
ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਕੁੱਝ ਕੁ ਟੋਲੇ ਮੱਧ-ਏਸ਼ੀਆ ਤੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਏਸ਼ੀਆ (ਚੀਨ, ਮੌਂਗੋਲੀਆ ਤੇ ਰੂਸ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ) 'ਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲਿਓਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ 40,000 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਖਣੀ ਸਾਈਬੇਰੀਆ ਤੱਕ ਜਾ ਪਹੁੰਚੇ। ਇੱਥੋਂ ਕੁੱਝ ਟੋਲੇ ਅੱਡ ਅੱਡ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਇੱਕ ਦੇ ਜੀਨ 'ਚ ਬਦਲਾਅ ਵੀ ਆਇਆ। ਇਹ ਬਦਲਾਅ ਵਾਲੀ ਅਬਾਦੀ 'ਚੋਂ ਕਈ ਟੋਲਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬੀ ਰੂਸ ਦੇ ਨੁਨਿਆਮੋ ਵਾਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਡਾਇਆਮੀਦ ਟਾਪੂ ਰਾਹੀਂ ਅਲਾਸਕਾ ਦੇ ਵੇਲਜ਼ ਜਾਂ ਟਿਨ-ਸਿਟੀ ਜਾਂ ਲੂਪ-ਲੈਗੂਨ ਵਾਲੇ ਇਲਾਕੇ 'ਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪਰਵਾਸ ਆਖਰੀ ਠੰਢੇ ਯੁੱਗ ਦੌਰਾਨ (ਜੋ 20,000-14,000 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਦਾ ਹੈ) ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਇਹ ਵੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਹਿਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਪੀਸੀਆਂ ਅਲਾਸਕਾ, ਕਨੇਡਾ ਤੇ ਉੱਤਰੀ ਯੂਰੇਸ਼ੀਆ 'ਚ ਉਹੀ ਹਨ, ਉਹ ਅਜੇ ਸਿਰਫ ਸਬ-ਸਪੀਸੀ ਤੱਕ ਹੀ ਵੱਖ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਰੁੱਪ ਅਜੇ ਬੋੜੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੱਖ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਦੋ ਹਿਰਨ ਸਪੀਸੀਆਂ ਹਨ ਮੂਸ (*ਐਲਸਸ ਐਲਸਸ*) ਅਤੇ ਵਾਪਿਤੀ ਜਾਂ ਐੱਲਕ (*ਸਰਵਸ ਕੈਨਾਡੈਂਸਿਸ*)। ਸ਼ਾਇਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਪੀਸੀਆਂ ਦੇ DNA markers (ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ) ਦੀ ਖੋਜ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਬੈਰਿੰਗ ਸਮੁੰਦਰੀ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ 'ਚ ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਵੀ 3 ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਬੈਰਿੰਗ ਪਾੜੇ ਵਾਲਾ ਚਕਦੀ ਸਮੁੰਦਰ ਜਮਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਪੈਦਲ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਟੋਲਿਆਂ 'ਚੋਂ ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਇੱਜ਼ਤਾਂ 'ਚੋਂ ਵੀ ਪਤਲੀ ਬਰਫ ਦੀ ਤਹਿ 'ਚੋਂ ਖੁੱਭ ਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਠੰਢੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਤਲ ਤੋਂ ਕਦੇ ਇਹ ਤੱਥ ਲੱਭ ਵੀ ਜਾਣ।

ਮਨੁੱਖ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਹਿਰਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਹੇਠ ਨਕਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਹਿਰਨਾਂ ਦੇ ਪਸਾਰ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੋ। ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਦੋ ਸਪੀਸੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੋਨੋਂ/ਤਿੰਨੋਂ ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ 'ਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਰਾਂ ਪਿੱਛੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਟੋਲੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਤੁਰਦੇ/ਦੌੜਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਹਿਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਥਾਂ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਰਫ ਨਾਲ ਢਕਿਆ ਸਮੁੰਦਰੀ ਇਲਾਕਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਦੀ ਤਰਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿਰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਲਈ ਠੀਕ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਕੁੱਝ ਹਿਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਰਾਂ ਤੇ ਕੁੱਝ ਮਨੁੱਖੀ ਟੋਲੇ ਬੈਰਿੰਗ ਪਾੜਾ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਅਮਰੀਕਾ ਜਾ ਬੜੇ।

ਵਾਪਿਤੀ, ਐੱਲਕ
Cervus canadensis

ਮੂਸ, *Alces alces*

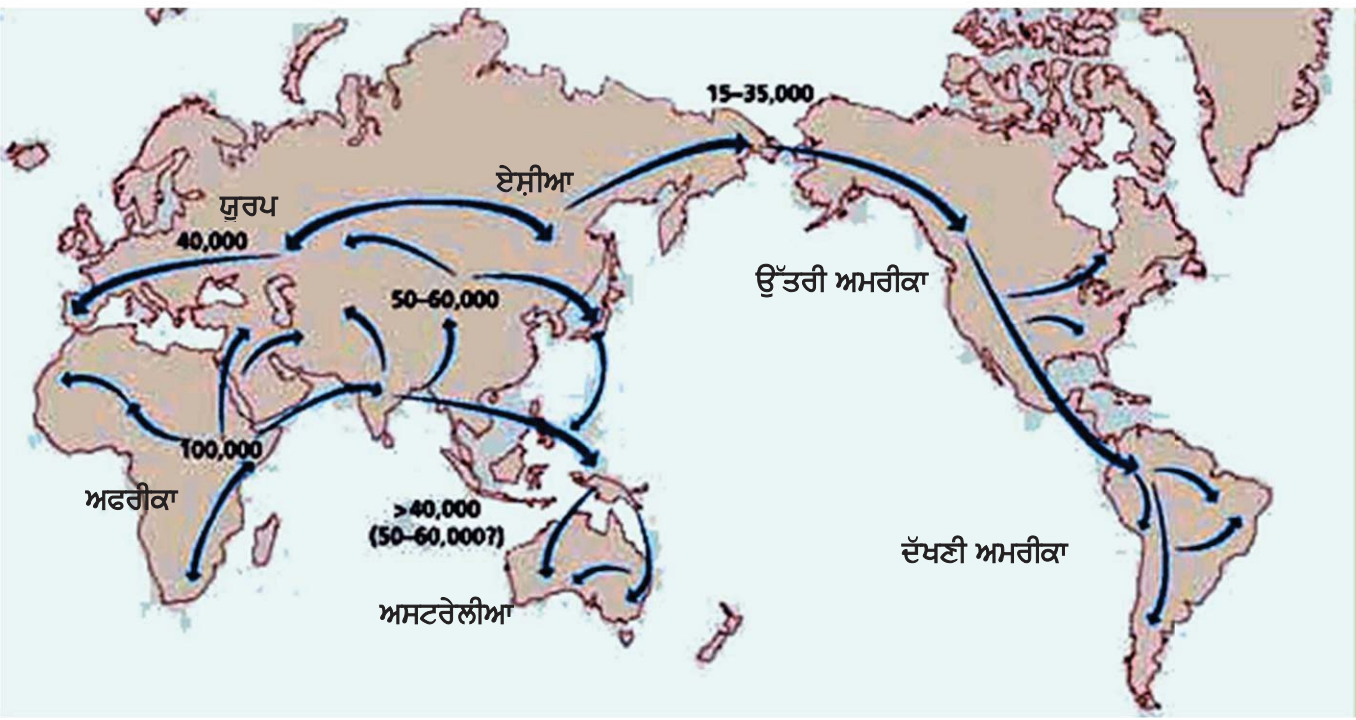

ਪੈਨਸਿਲਵੈਨੀਆ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ) ਦੇ ਮੈਡੋਕਰਾਫਟ-ਬਸੇਰਾ (ਸ਼ੈੱਲਟਰ) ਤੋਂ 16,000 ਸਾਲ, ਦੱਖਣੀ ਚਿੱਲੀ ਦੇ ਮੌਂਤ-ਵਰਦ ਤੋਂ 14,000 ਸਾਲ ਅਤੇ ਸਵਾਨਾ ਦਰਿਆ ਨੇੜੇ ਐਲਨਡੇਲ ਕਾਉਂਟੀ ਤੋਂ 50,000 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਔਜਾਰ ਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲਣਾ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਪੁਰਾਣੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਅਮੈਰੀਇੰਡੀਅਨ ਕਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਮਰੀਕੀ ਆਦਿਵਾਸੀ ਅਫਰੀਕਾ ਤੋਂ ਅਲਾਸਕਾ ਰਾਹੀਂ ਆਏ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਅਮੈਰੀਇੰਡੀਅਨਾਂ ਦੇ ਯੂਰਪ ਤੋਂ ਆਉਣ ਦਾ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਰਹਿੰਦੇ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੇ DNA markers ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਕਰਕੇ ਸਾਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਸਨ ਤੇ ਮੈਮਥ ਵਰਗੇ ਸੌਖੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਮੈਦਾਨ ਮਿਲੇ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸਾਰਾ ਅਮਰੀਕਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਹੀ ਅਮਰੀਕਾ ਸੀ ਜੋ ਕੋਲੰਬਸ ਵੱਲੋਂ ਢੂੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਕੋਲੰਬਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਆਏ ਇਟਾਲੀਅਨ ਵੈੱਸਪੂਚੀ ਅਮੈਰੀਗੋ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਪਿਆ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਰਪੀਅਨ ਫਿਲਾਸਫਰ ਨੇ ਅਮਰੀਕਣ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਤੇ ਅਮੈਰੀਗੋ ਲੈਂਡ ਤੋਂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਅਮਰੀਕਾ ਹੀ ਬਣ ਗਿਆ।

ਪੰਨਵਾਦ

ਮੈਂ ਪੰਜਾਬੀ ਕਲਮਾਂ ਦੇ ਕਾਫਲੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਅਤਿ ਪੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਲੇਖ ਦੀ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਲੇਖ ਹੋਰ ਸਾਰਥਿਕ ਬਣਾ ਸਕਿਆ ਹਾਂ। ਅਜੇ ਵੀ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਹਵਾਲਿਆਂ 'ਚ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਸਾਈਟਾਂ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਈ-ਮੇਲ ਐਡਰੈੱਸ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਅਜੋਕੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਦੁਨੀਆਂ 'ਚ ਪਸਾਰ

ਹਵਾਲੇ

- What genes and fossils tell us?
<http://ngm.nationalgeographic.com/ngm/0603/feature2/map.html>
- ਸ਼ਰੀਵ (2006) Human migration.png
http://en.wikipedia.org/wiki/File:Human_migration.png
- Atlas of human journey.
<https://genographic.nationalgeographic.com/genographic/atlas.html>
- Journey of mankind: The peopling of the world.
<http://www.bradshawfoundation.com/journey/>
- The greatest journey. <http://ngm.nationalgeographic.com/2006/03/human-journey/shreeve-text.html>
- Transitional human fossils: Six million years of human ancestry.
<http://darwiniana.org/hominid.htm>
- The Initial movement out of African: Migrations of *Homo erectus*
http://www.mesacc.edu/dept/d10/asb/origins/hominid_journey/asianerectus.html
- New Evidence Puts Man In North America 50,000 Years Ago.
<http://www.sciencedaily.com/releases/2004/11/041118104010.htm>
- Ovum. <http://en.wikipedia.org/wiki/Ovum>
- Wible et al. (2007) Cretaceous eutherians and Laurasian origin for placental mammals near the K/T boundary.
<http://www.nature.com/nature/journal/v447/n7147/abs/nature05854.html>
- Hominid fossils sites. <http://www.handprint.com/LS/ANC/disp.html>